

Для реалізації «цифрових» трансформацій підприємництву необхідно надавати підтримку, як фінансову, фіскальну, а також мотиваційну. А результатом такої підтримки стане модернізація та конкурентоздатність економіки кожного регіону та країни в цілому.

Список використаних джерел:

1. Петько С.М. Технології індустрії 4:0 у цифровій парадигмі розвитку глобальної економіки. Економічний вісник НТУУ «Київський політехнічний інститут», № 24, 2022, с.51-62. URL: <https://ev.fmm.kpi.ua/issue/view/16437>

2. Цифрова адженда України – 2020, 2016, URL: <https://uccr.org.ua/uploads/files/58e78ee3c3922.pdf>

СУЧАСНІ ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ В УКРАЇНІ

А. А. ПАКУЛІНА, канд. екон. наук, доцент

К. С. ТРУХОНЬ, здобувач вищої освіти

Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова

Незмінними цілями розвитку кожної країни є приріст ВВП на душу населення, науково-технічний розвиток, підвищення рівня життя та соціальних стандартів.

Інтеграція української економіки у світовий економічний простір, її нестійкий характер, процеси глобалізації, посилення впливу інноваційних інформаційних і комунікаційних технологій вимагають від сучасних науковців пошуку новітніх теоретичних підходів, шляхів і методів економічної стабілізації, напрямів подальшого розвитку вітчизняних підприємств та соціально-економічної інфраструктури країни. Сьогодні Україна потребує значних обсягів інвестицій для проведення економічних і соціальних реформ, які мають зумовити активізацію якісних перетворень в усіх сферах: промисловості (заміна застарілого устаткування, введення нових, більш ефективних технологій і т. п.), сільському господарстві, в соціальній сфері. Обсяги власних фінансових ресурсів недостатні, як для вирішення поточних завдань, так і для втілення стратегічних планів, що обумовлює потребу України у залученні великого обсягу іноземних інвестицій.

Україна займає 131 місце у рейтингу країн світу за інвестиційною привабливістю і розташована між двома африканськими країнами: Беніном та Муанмаром, і це не додає оптимізму щодо залучення великих обсягів іноземних інвестицій у найближчому майбутньому.

Таким чином, на сучасному етапі, в умовах невизначеності і дефіциту інвестиційних ресурсів, виникає гостра необхідність у підвищенні ефективності їх використання. Іноземні інвестиції треба не тільки залучити, а спрямувати в пріоритетні галузі економіки, які дадуть поштовх для економічного розвитку нашої держави, а саме у підприємства переробної промисловості з кінцевим продуктом, а не проміжним, таких як: машинобудування, легка промисловість,

фармацевтика; та у ІТ технології. Саме структура інвестицій за галузями економіки визначає шлях економічного розвитку держави.

Розгляд проблеми розвитку України у системі світового господарства свідчить, що її економіка має значний інтеграційний потенціал, усі підстави і значні можливості для поступового входження у світову економіку. Україна традиційно займає одне з провідних місць щодо розвитку зовнішньо-економічних зв'язків. Це зумовлено тим, що в нашій країні існують вагомні об'єктивні матеріальні передумови, які, виступаючи як інтеграційний потенціал, сприяють розвитку зовнішньо-економічних зв'язків: природні й трудові ресурси, виробничі потужності, науково-технічний потенціал, географічне розташування, транспортне забезпечення, геополітичне становище. Опираючись на ці передумови, Україна досягла певних результатів у розвитку експортного виробництва. Зіставлення показників, які характеризують місце України у загальному експортному потенціалі країн, що входили до довоколишнього СРСР, показує значну роль України у цьому процесі. Так, частка України в останні роки існування СРСР становила 20% загальносоюзного експорту. Він направлявся з України у 123 країни світу, об'єктами міжнародних зв'язків були понад 1400 підприємств України. Частка України у колишньому загальносоюзному експорті за окремими видами продукції досягала 50-100 відсотків. Регіональні можливості експортного потенціалу України залежать від рівня розвитку окремих економічних районів, яких за останні часи лишилася незначна кількість.

Незважаючи на значні потенціальні можливості входження України у систему світового господарства, нині існують об'єктивні причини, що стримують її рух до світового ринку.

По-перше, треба мати на увазі, що Україна, як молода суверенна держава, ще не має достатнього досвіду налагодження економічних зв'язків з країнами світового співтовариства. Це стримує процес інтеграції національної економіки у світову.

По-друге, значною перешкодою є те, що Україна, як частина, що входила у минулому до складу СРСР, певною мірою ліквідувала структури, за допомогою яких здійснювалася загальносоюзна зовнішньо-економічна діяльність. Але нових органів, які можуть проводити на всіх рівнях національну зовнішньо-економічну політику України, ще недостатньо. Відбувається формування відповідних структурних елементів на рівні міністерств, відомств, об'єднань підприємств, територіальних органів державної влади, які мають сприяти виходу на міжнародну арену. На даний час українська промисловість знаходиться у кризовому стані, виникнення якого здебільшого обумовлено світовою економічною кризою, озброєним вторгненням росії на територію, минулою пандемією COVID-19. Наявність цих чинників, що стримують економічний розвиток, пов'язана з зовнішнім для промисловості України середовищем, до якого, в силу об'єктивних причин, можливо лише пристосовуватись. У ситуації, що склалася, доцільним є звернути увагу на наявність можливості реалізації внутрішнього економічного потенціалу промислових підприємств.

Досліджено сучасний стан економічного потенціалу промисловості України за такими основними складовими, як: матеріальні ресурси (основні

виробничі засоби), трудові ресурси та фінансові ресурси (у контексті забезпечення впровадження інновацій). За результатами аналізу встановлено, що стан основних виробничих засобів більшості промислових підприємств є незадовільним через їх суттєву зношеність. При цьому скорочення обсягів капітальних інвестицій у матеріальні активи, що спостерігається протягом останніх років, стримує процеси технічного переоснащення та осучаснення вітчизняного промислового виробництва. До того ж промислові підприємства України вже тривалий час втрачають трудовий потенціал, що є дуже негативною тенденцією з точки зору забезпечення економічного розвитку, оскільки несе у собі загрозу виникнення суттєвого дефіциту кваліфікаційної робочої сили у майбутньому.

ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ В УМОВАХ СУЧАСНОГО БІЗНЕС-СЕРЕДОВИЩА

А. А. ПАКУЛІНА, канд. екон. наук, доцент

А. В. ШЕВЧЕНКО, здобувач вищої освіти

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова*

Фінансово-економічні відносини у сучасних підприємствах представляють актуальну та невід'ємну складову сучасного бізнес-середовища. Швидка еволюція цифрових технологій, їх вплив на управління ресурсами та комунікації, викликала необхідність постійного вдосконалення стратегій фінансового планування. У мінливих умовах сучасного ринку, де конкуренція надто висока, а споживачі мають високі вимоги, розуміння та ефективне впровадження інновацій стають вирішальними аспектами. Ця тенденція обумовлює значущість дослідження розвитку фінансово-економічних відносин, спрямованого на вивчення взаємодії цифрових технологій та фінансового планування в контексті підприємств.

Зростання обсягів фінансової інформації та необхідність ефективного її управління стають детермінантами розвитку фінансово-економічних відносин. Використання цифрових технологій надає підприємствам можливість не лише оптимізувати виробничі процеси та поліпшувати якість товарів і послуг, але й активно взаємодіяти з клієнтами на ринку. Таким чином, актуальність вивчення взаємодії цифрових технологій та фінансового планування стає невід'ємною складовою стратегічного розвитку підприємств у сучасних умовах.

Метою даної роботи є ретельний аналіз та узагальнення впливу цифрових технологій на фінансово-економічні відносини на підприємствах.

Фінансово-економічні відносини на сучасних підприємствах визначаються взаємодією між учасниками, спрямованою на формування, ефективний розподіл та раціональне використання фінансових ресурсів з метою задоволення потреб підприємства [1].

Звичайно ефективний розподіл та раціональне використання фінансових ресурсів в умовах військового стану важлива складова для сучасного